

[Stauning.]

De arbejdsløse og Fattigfolk, der for nylig er blevet plyndret, skal de ogsaa være med til at dække disse Tabsposter?

Men af dette vil det altsaa sikkert fremgaa, at nogen stærkere Interesse fra vor Side for det Forslag, som Ministeren har fremsat, ikke kan paaregnes. Vi vil nemlig ikke prisgive Banken, dens Kunder og vor fælles Statskasse. Om alle andre svigter, vil man fremdeles finde Socialdemokratiet staaende som Forsvarer for disse Interesser.

Og endelig maa vel ogsaa Pensionsspørgsmaalet siges at rejse sig under de Nyordninger af mystisk Art, man taler om, Pensionsspørgsmaalet for den store Stab af Funktionærer, som er knyttet til den nuværende Landmandsbank. Ogsaa dette nævnte den højtærede Minister, han henviste til, hvad der i saa Henseende er skrevet af Tomandsudvalget om Forslag II. Men i det Forslag, den højtærede Minister har fremsat, er der ingen Bestemmelser angaaende Løsningen af dette Pensionsspørgsmaal. Jeg ved ikke, om man har tænkt sig, at man ved denne Løsning kan smøge moralske og juridiske Forpligtelser af sig. Jeg vil i hvert Fald gerne have Klarhed paa dette Punkt. Jeg tror, det er nødvendigt ogsaa her at bede Ministeriet om at sige os, hvad dets Standpunkt er.

Vi ser jo særdeles vel, hvilke Kræfter det er, som er sat ind for at opnaa en Slagting, som her er Tale om. Vi har længe hørt Klager over Forretningers eller Industri-virksomheders gunstige Stilling som Kunder i Landmandsbanken. Ministeren talte om disse Klager, og Ministeren erkendte, at der vistnok var nogen Overdrivelse deri. Ja, megen Overdrivelse, højtærede Minister. (*Handelsministeren* [Slebsager]: Det sagde jeg ogsaa.) Ja, jeg anfører ogsaa, at Ministeren nævnte, at det sikkert var Overdrivelse heri, og jeg tilføjer: Der er megen Overdrivelse heri. Men skulde disse overdrevne Klager saa være berettiget Grund til at etablere en Ordning, som først og fremmest tager Hensyn til og imødekommer disse uberettigede Klager? Det er dog en ejendommelig Fremgangsmaade.

Skulde der være berettiget Grund for en eller anden Klage, kan denne Grund selvfølgelig fjernes, og det er Ministerens Sag at

fjerne den. Jeg har ogsaa hørt saadanne Klager og undersøgt dem, og hvis de var uberettigede, har jeg afvist dem. Selvfølgelig klages der. Tilhængerne af den frie Konkurrence ønsker nemlig intet bedre end at faa den frie Konkurrence ophævet. I Praksis skal de meget bede sig fritaget for Konkurrence, hvis det er muligt at blive fri for det, i Teorien er de varme Tilhængere af den frie Konkurrence. Altsaa, kan man slaa de Konkurrenter ned, der er finansierede af Landmandsbanken, ved at true Bankens Ledelse med Død og Undergang, ja, saa er man et godt Stykke paa Vej mod den frie Konkurrences Ophævelse; men det kan neppe være en Statsopgave at bistaa deri.

Selvfølgelig kan enhver ubillig Behandling af Kunder i Forhold til andre erhvervsdrivende afværges under den nuværende Ordning, hvis der klages derover, og hvis Ministeren lader dette Forhold undersøge og paa-taler det og kræver det ordnet paa forstaaelig Maade; men der er ingen Mening i at kræve, at de Forretninger, som tilfældigt i sin Tid har faaet deres Finansiering hos Landmandsbanken, skal slaas ned, fordi der er nogle Konkurrenter, der kræver det.

Og hvad der gælder Forholdet til Erhvervsvirksomhederne, gælder jo ogsaa Banken selv. Modstanderne af Statsbanken er de ivrigste Forkæmpere for et Bankmonopol for dem selv — det er Sandheden.

Jeg henleder Opmærksomheden paa Tomandsudvalgets Beretning. Der findes et Referat fra nogle Forhandlinger, der er ført med Bankerne, et yderst kortfattet Referat, men alligevel talende. Det hedder deri, at Handelsbanken udtaler Betænkeligheder ved en Fortsættelse af Landmandsbanken og en Videreførelse af Hovedmængden af dennes Engagementer; i et skriftligt Svar fastholder man fra Handelsbankens Side dette Standpunkt, og det er formodentlig ogsaa tiltraadt af Privatbanken. Det er slet ikke overraskende, aldeles ikke. Nej, kan man faa Landmandsbanken slaaet ihjel, er man det Skridt nærmere Bankmonopolet, saa har man den ene Trediedel af den københavnske Storbankkonkurrence udelukket.

Men Bankmonopolet er jo da ikke i Erhvervslivets Interesse; det er saa langt fra i Statens, men det er jo langt mere afskrækkende for Erhvervslivets Folk. Det er uhyre galt, som det er, med den Tiggengang,